

М. В. Гузела

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального права та процесу
Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти
Національного університету “Львівська політехніка”

Н. Д. Слотвінська

кандидат юридичних наук, доцент,
асистент кафедри кримінального права і процесу
Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти
Національного університету “Львівська політехніка”

ПРОБЛЕМА ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КЕРІВНИЦТВА ДОСУДОВИМ РОЗСЛІДУВАННЯМ ЯК ІНСТИТУТУ ПРОКУРОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

© Гузела М. В., Слотвінська Н. Д., 2019

Розглянуто визначення сутності проблеми процесуального керівництва досудовим розслідуванням як інституту прокурорської діяльності, а також встановлення співвідношення обвинувачення у кримінальному провадженні та процесуального керівництва на стадії досудового розслідування кримінальних проваджень. На основі дослідження наукових позицій окремих вчених та аналізу чинного законодавства України зроблено висновок, що процесуальне керівництво прокурором досудовим розслідуванням – це діяльність прокурора, метою якої є забезпечення додержання законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність та досудове розслідування, а також виконання завдань, визначених у статті 2 Кримінального процесуального кодексу України та в Законі України “Про прокуратуру”.

Ключові слова: кримінальне провадження; досудове розслідування; процесуальне керівництво досудовим розслідуванням.

М. В. Гузела, Н. Д. Слотвинская

ПРОБЛЕМА ПРОЦЕССУАЛЬНОГО РУКОВОДСТВА ДОСУДЕБНЫМ РАССЛЕДОВАНИЕМ КАК ИНСТИТУТА ПРОКУРОРСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Статья посвящена проблеме определения сущности процессуального руководства досудебным расследованием как института прокурорской деятельности, а также установлению соотношения обвинения в уголовном производстве и процессуального руководства на стадии досудебного расследования уголовных производств. На основе исследования научных позиций отдельных ученых и анализа действующего законодательства Украины сделан вывод, что процессуальное руководство прокурором досудебным расследованием представляет собой деятельность прокурора, целью которой является обеспечение соблюдения законов органами, проводящими оперативно-розыскную деятельность и досудебное расследование, а также выполнение заданий, определенных в статье 2 Уголовного процессуального кодекса Украины и в Законе Украины “О прокуратуре”.

Ключевые слова: уголовное производство; досудебное расследование; процессуальное руководство досудебным расследованием.

M. V. Huzela
Institute of Jurisprudence, Psychology and Innovative Education
Lviv Polytechnic National University,
Department of Criminal Law and Procedure
Ph. D., Assoc. Prof.

N. D. Slotvinska
Institute of Jurisprudence, Psychology and Innovative Education,
Lviv Polytechnic National University,
Department of Criminal Law and Procedure,
Ph. D.

THE PROBLEM OF PROCEDURAL LEADERSHIP FOR PREVIOUS INVESTIGATIONS AS THE INSTITUTE OF PROSECUTOR'S ACTIVITIES

The article deals with the problem of determining the essence of the problem of the procedural management of pre-trial investigation as an institute of prosecuting, as well as establishing the correlation between the charges in criminal proceedings and the procedural guidance at the stage of pre-trial investigation of criminal proceedings. On the basis of the research of the scientific positions of individual scientists and the analysis of the current legislation of Ukraine, it is concluded that the procedural management of the prosecutor by the pre-judicial investigation represents this activity of the prosecutor, the purpose of which is to ensure the observance of the laws of the organization, identified in Article 2 of the Criminal Procedure Code of Ukraine and in the Law of Ukraine "On Prosecutor's Office".

Key words: criminal proceedings; pre-trial investigation; procedural direction of pre-trial investigation.

Постановка проблеми. Враховуючи те, що сьогодні триває епоха становлення законодавства України про кримінальне провадження, серед основних проблем кримінальної процесуальної науки на одне з чільних місць виходить проблема процесуального керівництва досудовим розслідуванням. Багато науковців сходяться у наукових дискусіях з приводу співвідношення процесуального керівництва досудовим розслідуванням, процесуальної самостійності слідчого, а також обвинувачення в кримінальному провадженні. Тому вирішення проблеми процесуального керівництва досудовим розслідуванням як автономного інституту прокурорської діяльності є доволі вагомим завданням вищезазначеної дискусії.

Аналіз дослідження проблеми. Вагомий внесок у дослідження проблеми процесуального керівництва досудовим розслідуванням зробила ціла низка науковців, зокрема, В. М. Бабкова, Н. В. Марчук, В. М. Юрчишин, О. В. Попович, М. І. Зубрицький, І. В. Гловюк, М. Руденко та ін.

Мега статті полягає у визначенні сутності процесуального керівництва досудовим розслідуванням як автономного інституту прокурорської діяльності

Виклад основного матеріалу. Чинне кримінальне процесуальне законодавство України доволі чітко окреслює коло суб'єктів кримінальної процесуальної діяльності на стадії досудового розслідування під час здійснення кримінального провадження. До таких, зокрема, належать оперативний підрозділ, слідчий, керівник органу досудового розслідування, прокурор, слідчий суддя тощо. Чинне кримінальне процесуальне законодавство України також чітко регламентує призначення кожного із зазначених суб'єктів, характер їхньої діяльності та обсяг їхніх повноважень. Відповідно до чинного КПК України, прокурор покликаний здійснювати процесуальне керівництво досудовим

розслідуванням. Однак відповідно до ч. 5 ст. 40 КПК України слідчі в кримінальних провадженнях наділені певною процесуальною “самостійністю”, оскільки слідчий, реалізуючи надані йому законодавством повноваження, є самостійним під час здійснення досудового розслідування, зокрема, у своїй процесуальній діяльності в конкретному кримінальному провадженні, в яку не можуть втручатися особи, що не мають на те повноважень, передбачених законодавством [1].

Насамперед можна погодитись із доктором юридичних наук І. Гловюк щодо того, що аналіз повноважень прокурора, закріплених п. 2-5, 7-10, 16-19 ч. 2 ст. 36 КПК, свідчить про їх керівний, організаційний характер, що дає змогу зарахувати їх до повноважень зі здійснення прокурорського нагляду в формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням [13, с. 384].

Процесуальне керівництво прокурора діяльністю органів досудового розслідування слугує способом забезпечення законності їхньої діяльності та ефективною процесуальною формою реалізації його конституційної наглядової функції [2]. Згадана вчена також зазначає, що: по-перше, положення щодо процесуального керівництва досудовим розслідуванням не вказує на якусь нову функцію прокуратури, а дає узагальнену назву процесуальної форми реалізації конституційної функції нагляду за додержанням законів органами, які проводять досудове розслідування; по-друге, за правовою природою наведені у ч. 2 ст. 36 КПК України повноваження прокурора є владно-розпорядчими і характерні для керівництва. Постає запитання: “Чому це процесуальне керівництво?”. Тому що воно здійснюється щодо процесуального суб’єкта (слідчого) та у процесуальній формі; по-третє, в сучасних умовах необхідність спеціального виділення процесуального керівництва як форми прокурорського нагляду зумовлена тим, що за правовою ідеологією КПК України впроваджується принцип незмінності прокурора під час проведення конкретного кримінального провадження, відповідно до якого процес формування обвинувачення у ході досудового кримінального провадження та підтримання його в суді забезпечуватиме один прокурор; по-четверте, у вказаному положенні не йдеться про якусь нову функцію прокуратури (“процесуальне керівництво розслідуванням”), а наведено узагальнену назву процесуальної форми реалізації конституційної функції нагляду за додержанням законів органами, які проводять дізнання, досудове слідство й оперативно-розшукову діяльність [3].

Професор М. І. Зубрицький поняття здійснення прокурорського нагляду за додержанням законів під час розслідування злочинів проти життя особи у формі процесуального керівництва розглядає як діяльність процесуального керівника (конкретного прокурора) щодо визначення кола доказів, методів і способів їх отримання у кримінальному провадженні та законності дій в діяльності органів, які здійснюють досудове розслідування [4].

З позиції В. Попович, під правовою природою процесуального керівництва прокурора у кримінальному провадженні доцільно розуміти специфічний багатоетапний напрям кримінально-процесуальної діяльності прокурора, націлений на ефективну організацію досудового розслідування із використанням комплексу владно-розпорядчих повноважень, якими він наділений [5].

Необхідно визначити діяльність прокурора саме як процесуальне керівництво, оскільки вона здійснюється щодо процесуального (слідчого) й у процесуальній формі. І навіть більше, необхідність спеціального виділення процесуального керівництва як форми прокурорського нагляду зумовлена тим, що чинним КПК України впроваджується принцип незмінності прокурора під час проведення конкретного кримінального провадження. Адже процес формування обвинувачення під час досудового кримінального провадження та підтримання його в суді повинен забезпечувати прокурор.

У Законі України “Про прокуратуру” від 14 жовтня 2014 року не визначено завдань діяльності органів прокуратури. У ст. 1 Закону лише вказано, що прокуратура України здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави. Проте у Законі України “Про прокуратуру” 2014 року доцільно було б визначити завдання діяльності прокуратури, оскільки завдання – це заздалегідь визначений, запланований для виконання обсяг роботи, справа тощо [2].

Захист прав учасників кримінального провадження засобами прокурорського нагляду полягає у недопущенні будь-якого можливого їх порушення, контролі за їх дотриманням, а також

готовності оперативно реагувати на порушення, що забезпечується широким переліком повноважень та обов'язків прокурора.

Згідно з позицією, якої дотримується Є. М. Попович, призначенням органів прокуратури є нагляд за виконанням усіма суб'єктами суспільних відносин вимог, зазначених у приписах нормативно-правових актів, тобто нагляд за законністю у їх діяльності або бездіяльності. Саме з огляду на це дослідник вважає, що предметом прокурорського нагляду є законність у діяльності (бездіяльності) фізичних та юридичних осіб. На думку С. В. Подкопаєва й А. А. Матвійця, завдання прокуратури – це спрямований на досягнення мети та обов'язковий для виконання обсяг роботи, а саме: запобігання порушенню законів; виявлення порушень законів; усунення порушень законів, поновлення прав та законних інтересів людини і громадянина й інтересів суспільства та держави; встановлення всіх обставин порушення закону та притягнення винних осіб до відповідальності. Такий підхід аргументований необхідністю сформулювати завдання так, щоб уникнути їх тавтологічного тлумачення з метою діяльності прокуратури [6].

З позиції М. Руденко та В. Півненко, “наділення прокурора у досудовому розслідуванні функцією процесуального керівництва органами досудового слідства вищевказаних органів зумовлено такими чинниками: ліквідацією архаїчного кримінального процесуального інституту додаткового розслідування, який гостро порушив проблему, пов'язану не тільки із забезпеченням законності усіма учасниками досудового розслідування (що було раніше), а й із неприпустимістю подання до суду неякісно розслідуваної кримінальної справи; визначенням прокурора ключовим владним суб'єктом досудового розслідування, що відповідає перед державою за забезпечення якісного розслідування кримінальних правопорушень [7]; покладенням на прокурора обов'язку з прийняття кінцевого рішення за результатами проведеного розслідування кримінального правопорушення: закрити кримінальне провадження (ч. 1 ст. 284 КПК України); звернутися до суду з клопотанням про звільнення від кримінальної відповідальності (ч. 2 ст. 286 КПК України); звернутися до суду із обвинувальним актом (ст. 291 КПК України); звернутися до суду з клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру (ст. 292 КПК України)” [1].

Отже, об'єктивною закономірністю можна назвати той факт, що прокурор у досудовому розслідуванні наділений правом здійснювати процесуальне керівництво органами досудового розслідування і це самостійна додаткова функція прокурора. Організаційна діяльність прокурора у досліджуваній сфері, ґрунтуючись на вимогах чинного законодавства, спрямована на забезпечення додержання нормативно-правових актів, що гарантують права, свободи та законні інтереси учасників кримінального провадження. Окремо варто зауважити й про те, що, здійснюючи процесуальне керівництво, прокурору як процесуальному керівнику необхідно враховувати як завдання, визначені у КПК України, так і прописані у Законі України “Про прокуратуру” та відомчих правових актах офісу Генерального прокурора України. Надалі також доцільно у Законі України “Про прокуратуру” окремо визначити завдання процесуального керівництва [8].

На наявність у прокуратури функції процесуального керівництва досудовим розслідуванням вказує право Генерального прокурора України, його заступників, прокурорів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, прокурорів нижчих рівнів, їх заступників скасовувати незаконні та необґрунтовані процесуальні акти слідчих та підпорядкованих прокурорів, винесені під час проведення досудового розслідування у межах його строків, передбачених ст. 219 КПК України. Ці постанови вони скасовують незалежно від своєї участі в досудовому розслідуванні, а про їх скасування лише повідомляють прокурорам, які безпосередньо здійснюють нагляд за додержанням законів під час проведення відповідних досудових розслідувань, тобто під час розслідування конкретних кримінальних правопорушень (ч. 6 ст. 36 КПК України).

Процесуальне керівництво прокуратура реалізує і в межах міжнародного співробітництва з кримінальних справ, оскільки відповідно до ч. 1 ст. 545 КПК України лише офісу Генерального прокурора України надано право звертатися із запитами про міжнародну правову допомогу в кримінальному провадженні під час досудового розслідування та розглядати відповідні запити іноземних компетентних органів [9].

Отже, наділення прокурора у досудовому розслідуванні правом на здійснення процесуального керівництва органами дізнання і досудового слідства – це об'єктивна закономірність, що має під собою міцну законодавчу базу, підтвержену системним тлумаченням норм КПК України. І навіть більше, порядок реалізації цього права, його спрямованість і зміст свідчать, що реалізація його відбувається не в формі прокурорського нагляду, а як самостійна додаткова функція прокурора, яку він виконує на досудовій стадії процесу. Зазначена функція є обов'язковою і незаперечною. Без її наявності та реалізації не може бути виконане жодне із завдань досудового розслідування – важливої й необхідної стадії кримінального процесу України.

Маємо надію і сподівання, що законодавець України, вносячи зміни і доповнення до КПК України, чітко й однозначно розмежує прокурорські кримінальні процесуальні функції (нагляду за додержанням законів і процесуального керівництва під час проведення досудового розслідування).

Отож, зробимо спробу проаналізувати дефініцію процесуального керівництва. На думку М. В. Руденка та В. П. Півненка, прокурорське процесуальне керівництво під час проведення досудового розслідування – це: по-перше, самостійний напрям прокурорської діяльності, націлений на забезпечення швидкого, повного, всебічного і неупередженого розслідування – дослідження всіх обставин учиненого кримінального правопорушення для надання зібраним доказам належної правової оцінки, що вказує на функціональний характер вказаної прокурорської діяльності; по-друге, якщо виконання прокурором функції нагляду за додержанням законів спрямоване на забезпечення законності всього досудового розслідування (дій і рішень всіх учасників цієї стадії процесу без будь-якого винятку), то виконання ним функції процесуального керівництва спрямоване лише на забезпечення швидкого, повного, всебічного і неупередженого розслідування кримінального правопорушення владними суб'єктами процесу – дізнавачами і слідчими, які діють уже в межах забезпеченого прокурором режиму законності.

Професор В. М. Бабкова зазначає, що процесуальне керівництво потрібно розглядати як один із засобів реалізації прокурором функції нагляду за дотриманням законів органами розслідування, з урахуванням того, що відмінність у досліджуваних поняттях полягає у наглядових повноваженнях прокурора, які, з одного боку, забезпечують відповідність кримінальної процесуальної діяльності органів досудового розслідування завданням кримінального провадження, наведеним у ст. 2 КПК України, а з другого – забезпечують дотримання вимог закону в кримінальному провадженні [3].

На думку професора В. М. Юрчишина, процесуальне керівництво – це упорядкування досудового розслідування із використанням не внутрішніх організаційно-управлінських повноважень прокурора, які виконуються за межами кримінального судочинства, а специфічних кримінально-процесуальних повноважень владно-розпорядчого характеру, закріплених у ст. 36 КПК України, і є специфічним видом правового керівництва кримінально-процесуального спрямування, який скерований не на організацію праці підлеглих, а на забезпечення всебічного, повного та неупередженого дослідження обставин кримінального правопорушення [12, с. 27].

Професор Н. В. Марчук вважає, що процесуальне керівництво за природою і характером є складною та багатоаспектною діяльністю, яка охоплює як імперативне спрямування, так і здійснення заходів для узгодження, координованості діяльності органів досудового слідства, а тому передбачає як використання прокурором владно-розпорядчих повноважень стосовно органів досудового розслідування, так і надання їм різної допомоги з метою забезпечення ефективного досудового розслідування [10].

Професор М. І. Зубрицький поняття здійснення прокурорського нагляду за додержанням законів під час розслідування злочинів проти життя особи у формі процесуального керівництва розглядає як діяльність процесуального керівника (конкретного прокурора) щодо визначення кола доказів, методів і способів їх отримання у кримінальному провадженні та законності дій при цьому в діяльності органів, які здійснюють досудове розслідування.

Професор О. В. Попович, досліджуючи правову природу процесуального керівництва прокурора у кримінальному провадженні, зазначає, що під нею доцільно розуміти специфічний багатоетапний напрям кримінально-процесуальної діяльності прокурора, спрямований на ефективну організацію досудового розслідування із використанням комплексу владно-розпорядчих повноважень, якими він наділений.

Отже, можна погодитись із твердженням та дійти висновку про те, що процесуальне керівництво прокурора досудовим розслідуванням кримінального провадження – це діяльність прокурора в процесуальній формі, метою якої є забезпечити додержання законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність та досудове розслідування, а також виконання завдань, визначених у статті 2 Кримінального процесуального кодексу України та в Законі України “Про прокуратуру”. Сама ж діяльність прокурора у досліджуваній сфері, ґрунтуючись на вимогах чинного законодавства, спрямована на забезпечення додержання нормативно-правових актів, що гарантують права, свободи та законні інтереси учасників кримінального провадження [10, с. 57].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 р. URL: <http://www.rada.gov.ua>. 2. Антонюк О. Процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, як новий напрям діяльності прокурора у кримінальному судочинстві. *Вісник Львівського університету. Серія “Юрид.”*, 2010. № 51. С. 409–416. 3. Бабкова В. Проблеми здійснення прокурором наглядових повноважень у формі процесуального керівництва під час ведення досудового розслідування. *Вісник Нац. акад. прокуратури України*, 2012. № 3. С. 71–73. 4. Черноусько М. Правова природа прокурорського нагляду у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням. *Актуальні проблеми держави і права*, 2014. № 71. С. 461–474. 5. Руденко М. В. Про сутність прокурорського процесуального керівництва досудовим розслідуванням. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*, 2013. № 1. С. 277–283. 6. Гришин Ю. А. О статусе прокурора на стадии досудебного расследования в реформируемом уголовном процессе. *Актуальні проблеми реформування кримінально-процесуального законодавства й удосконалення діяльності судових і правоохоронних органів: матеріали міжнарод. наук.-практ. конф. Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка*. 2012. С. 98–107. 7. Коваленко В. В. Кримінальний процес / В. В. Коваленко, Л. Д. Удалова, Д. П. Письменний. К.: Центр учбової літератури, 2013. 544 с. 8. Дворник А. Мета і завдання прокурора у досудовому кримінальному провадженні. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2013. № 2. С. 105–111. 9. Кримінальний процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар / за заг. ред. проф. В. Г. Гончаренка, В. Т. Нора, М. Є. Шумила. К.: Юстініан, 2012. С. 102. 10. Марчук Н. В. Щодо визначення змісту діяльності прокурора зі здійснення процесуального керівництва досудовим розслідуванням. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2012. № 2. С. 369–376. 11. Полянський Ю. Роль прокурора у досудовому кримінальному провадженні за новим Кримінальним процесуальним кодексом України. *Юридичний вісник*. 2013. № 4. С. 52–58. 12. Юрчишин В. М. Прокурор як керівник досудового розслідування. *Адвокат*. 2012. № 7 (142). С. 26–30. 13. Гловюк І. В. Кримінально-процесуальні функції: теорія, методологія та практика реалізації на основі положень Кримінального процесуального кодексу України 2012 р.: монографія / І. В. Гловюк. Одеса: Юридична література, 2015. 712 с.

REFERENCES

1. *Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy* [Criminal Procedure Code of Ukraine: Law of Ukraine] vid 13 kvitnia 2012 r. URL: <http://www.rada.gov.ua>. 2. Antoniuk O. *Protsesualne kerivnytstvo dosudovym rozsliduvanniam, yak novyi napriam diialnosti prokurora u kryminalnomu sudochynstvi* [Procedural management of pre-trial investigation as a new direction of the prosecutor’s activity in criminal proceedings]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seria “Iuryd”*, 2010. No. 51. P. 409–416. 3. Babkova V. *Problemy zdiisnennia prokurorom nahliadovykh povnovazhen u formi protsesualnoho kerivnytstva pid chas vedennia dosudovoho rozsliduvannia* [Problems of the prosecutor’s exercise of supervisory powers in the form of procedural guidance during the pre-trial investigation]. *Visnyk Nats. akad. prokuratury Ukrainy*, 2012. No. 3. P. 71–73. 4. Chornousko M. *Pravova pryroda prokurorskoho nahliadu u formi protsesualnoho kerivnytstva dosudovym rozsliduvanniam* [The legal nature of prosecutorial supervision in the form of procedural guidance in pre-trial investigation]. *Aktualni problemy derzhavy i prava*, 2014. No. 71. P. 461–474. 5. Rudenko M. V. *Pro sutnist prokurorskoho*

protseusualnoho kerivnytstva dosudovym rozsliduvanniam [On the essence of prosecutorial procedural guidance in pre-trial investigation]. Yurydychnyi chasopys Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav, 2013. No. 1. P. 277–283. 6. Hryshyn Yu. A. *O statuse prokurora na stadyi dosudebnoho rassledovannia v reformyruemom uholovnom protsesse* [On the status of the prosecutor at the stage of pre-trial investigation in the reformed criminal process]. Aktualni problemy reformuvannia kryminalno-protseusualnoho zakonodavstva y udoskonalennia diialnosti sudovykh i pravookhoronnykh orhaniv: materialy mizhnarod. nauk.-prakt. konf. Luhansk: RVV LDUVS im. E. O. Didorenka. 2012. P. 98–107. 7. Kovalenko V. V. *Kryminalnyi protses* [The criminal process] / V. V. Kovalenko, L. D. Udalova, D. P. Pysmennyi. K.: Tsentr uchbovoi literatury, 2013. 544 p. 8. Dvornyk A. *Meta i zavdannia prokurora u dosudovomu kryminalnomu provadzhenni* [Warden and Prosecutor's Office in Pre-trial Criminal Proceedings]. Visnyk Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy. 2013. No. 2. S. 105–111. 9. *Kryminalnyi protseusualnyi kodeks Ukrainy* [Criminal Procedure Code of Ukraine. Scientific Practical Commentary]. Naukovo-praktychnyi komentar / za zah. red. prof. V. H. Honcharenka, V. T. Nora, M. Ye. Shumyla. K.: Yustinian, 2012. P. 102. 10. Marchuk N. V. *Shchodo vyznachennia zmistu diialnosti prokurora zi zdiisnennia protseusualnoho kerivnytstva dosudovym rozsliduvanniam* [Concerning the definition of the content of the activity of the prosecutor with the implementation of procedural guidance in the pre-trial investigation]. Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav. 2012. No. 2. P. 369–376. 11. Polianskyi Yu. *Rol prokurora u dosudovomu kryminalnomu provadzhenni za novym Kryminalnym protseusualnym kodeksom Ukrainy* [The Role of the Prosecutor in Pre-trial Criminal Proceedings of the New Criminal Procedure Code of Ukraine]. Yurydychnyi visnyk. 2013. No. 4. P. 52–58. 12. Yurchyshyn V. M. *Prokuror yak kerivnyk dosudovoho rozsliduvannia* [Prosecutor as head of pre-trial investigation]. Advokat. 2012. No. 7 (142). P. 26–30. 13. Hloviuk I. V. *Kryminalno-protseusualni funktsii: teoriia, metodolohiia ta praktyka realizatsii na osnovi polozhen Kryminalnoho protseusualnoho kodeksu Ukrainy* [Criminal Procedural Functions: Theory, Methodology and Practice of Implementation Based on the Provisions of the Criminal Procedure Code of Ukraine 2012] 2012 r.: monohrafiia. Odesa : Yurydychna literatura, 2015. 712 p.

Дата надходження: 05.08.2019 р.